

רחובות ושל בנו אלי, שנפל במלחמת השחרור, בבית קשת.

ים האיש הבלתי רצוי

כשנסתיימה שבתת הימים הגדולה נרשם יצחק טישלר, יליד רומניה בן 22, בתור

משך היום הגדול בחיי בן-יצבי. משלחות בכל הארץ הצטופפו בדירה הצנועה בתל אביב. החדרים, הביאו עמן ברכות. ספר אורחים שנפתח אותו בוקר כמעט ונתמלא. למחרת נמשכה העבודה. בבוקר נפגש עם למנת קודמו, וורה וייצמן, שיצאה אותו עם בקשת לבקור בארצות הברית, אחר כי ר ליד שני קברים: של חיים וייצמן ב-

הזרי הנשיא. צבי שמשי (שימשלביץ) הישיש (90) נכח גם הוא בסכס ההשבעה. צבי שמשי הוא ציוני ותיק, היה מזכיר הועד הציוני בפולשבה, נשלח לארץ על ידי ציוני רוסיה שרצו לקנות את אדמת עמק יזרעאל. דבורה אשתו, שבאה אתו, אינה אס הנשיא, כי אם אחותה, אותה נשא צבי שמשי לאחר שאס הנשיא אשתו הראשונה, נפטרה בשנת 1904.

את השפופרת וביקש את אנשי שוהם, בעל-פה (ובקול רם) שנשמע מעבר לדלת, לבל יעסיקו אותו בעבודה.

לבסוף התיאש טישלר, ביקש רשות לעלות על אניה זרה. אולם אף אדם לא היה מוכן מן לתת אישור כזה. כשהתעצבן טישלר והסתבך בתיגרת-ידיים בלשכת-העבודה, הורש נגדו משפט פלילי, שיתברר השבוע.

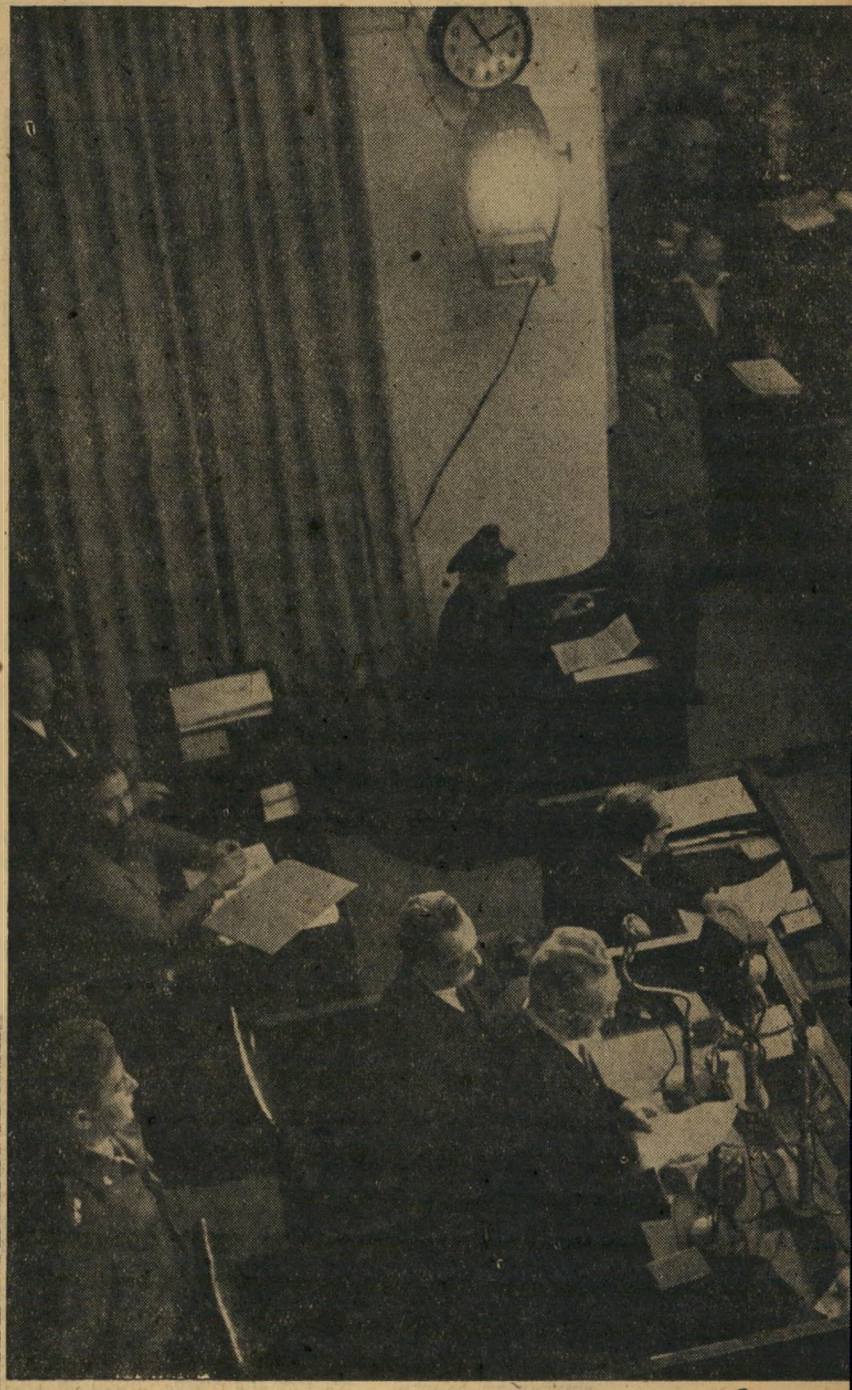
איים טישלר: "לא אשתוק. יש בידי הוכחות המראות כי עשרות אנשים עלו לאניות בעזרת פרוטקציה. מבלי כל תור, מפני ש היו נאמנים על המפלגה." אולם איש לשכת העבודה יעץ לו, בידידות, לחפש לעצמו היעסקות על היבשה.

טישלר התעקש: מתחשק לו להיות דווקא מלה. מי רשאי לומר לו לא?

העבודה כמלצר-אניות וותיק, וכמלה מתחיל. ועדת התור החדשה, בלשכת-העבודה הכללית נתנה לו את המקום השלישי בתור המלצר-רים, את המקום ה-13 בתור המלחים המתחילים.

מאז עברה כמעט שנה, ויצחק טישלר אינו יושן בתא של אניה, אלא על ספסל של גן ציבורי חיפאי. עשרות מלחים ומלצרים, בניהם חדשים חסריוותק, אך בעלי קשרים במשרדי ההסתדרות, עלו בכבשי אניות. יצחק טישלר לא הצליח לעלות אלא במדרגות לשכת העבודה.

מה קרה? טישלר נתגלה כאדם "בלתי רצוי". איש לא אמר לו זאת. להיפך. ניתנה לו פיתקה המזכה אותו במקום עבודה בחברת שוהם. אולם, טוען טישלר, רגע אחר המזכיר נתן לו את הפתקה היקרה, הרים

יי יוסף ספרינצק ויצחק בן-יצבי יריבים. האחד היה מועמד מנגנון יצחק את המנגנון; בן-יצבי היה למועמד מפא"י, נבחר לנשיאות. בעת יצחק — שהוא גם ממלא מקום הנשיא, בהעדרו — השביע את גדול: "יחי נשיא ישראל!" כל הבית הדהד אחריו. . . .

ההצדעה שנכשלה. כאשר הגיע הנשיא הבחיר אל הכנסת, יצא לשראתו קצין הכנסת יצחק בלסקין, הצדיע, הנישט את ידו ללחוף בה יד הנשיא. יצחק בן-יצבי, הוכיח שאינו בקי בסדרי טקסים, החזיר הצדעה, אף על פי שהיה לבוש בגדים אורזתיים, ידו של קצין הכנסת נשארה תלויה באויר.